

Hoe vervul je jouw bestemming - 4

Andrew Wommack

Deel 1. Iedereen heeft een bestemming.

Deel 2. Hoe word je een levend offer?

Deel 3. Vernieuwing van je denken.

Deel 4. Volg de verlangens van je hart.

Deze vierdelige serie is een vertaling van mp3 bestanden die gratis te downloaden zijn van: <http://www.awmi.net/extra/audio/1051>.

Inleiding:

In onze meer en meer humanistische maatschappij, die God uit haar cultuur probeert te verwijderen, zijn de meeste mensen hun gevoel voor bestemming kwijtgeraakt. En diegenen die wel geloven dat ze een bestemming hebben, vooral gelovigen, hebben meestal óf geen idee wat hun bestemming is, óf geloven dat God die bestemming in Zijn soevereine wil op Zijn tijd toch wel tot vervulling brengt. Deze onderwijs serie wil je uitdagen over beide denkbeelden na te denken.

Deel 4: 'Het volgen van de verlangens van je hart'

Deze ochtend ga ik deze serie afmaken. Dat wil zeggen, ik krijg het niet af, maar ik ga het afronden omdat dit de laatste samenkomst is. Over hoe jij je bestemming kunt vinden en vervullen. Het eerste wat ik deed was benadrukken dat iedereen een bestemming heeft. En vervolgens hebben we erover gesproken dat je een levend offer moet zijn. En gisteravond heb ik erover gesproken dat je ook je denken moet vernieuwen.

We gaan nu kijken naar Psalm 37. En we lezen hier om mee te beginnen vanaf vers 1: *Een psalm van David. Wind u niet op over de boosdoeners, benijd niet wie onrecht doen. 2 Want snel als gras zullen zij verdorren, als groene grasscheutjes zullen zij verwelken. 3 Vertrouw op de HEERE en doe het goede; bewoon de aarde en voed u met trouw. En dan vers 4: Schep vreugde in de HEERE, dan zal Hij u geven wat uw hart wenst.*

Dit vers 4 vat samen waar ik het over gehad heb, dat je een levend offer voor de Heer moet zijn. Dat als jij jezelf verheugt in de Heer, en je vernieuwt je denken, dat Hij je dán de verlangens van je hart zal geven. Als je een levend offer bent, en je bent ín het Woord van God, en die twee krachten werken in je samen, dan gaat God je leiden door middel van de verlangens die in je hart zijn. Dat klinkt gewoon te eenvoudig om waar te zijn, maar dit is een van de voornaamste manieren waarop God mij leidt in mijn leven.

Ik verzeker me er eerst van dat ik me werkelijk verheug in de Heer, dat mijn hart puur is, dat ik God zoek, en dán doe ik in principe waar ik zin in heb om te doen. Sommige mensen vinden dat vreselijk. Want zij denken dat je altijd zin hebt om het verkeerde te doen. Nee, je kunt je denken vernieuwen en zover komen dat jij jezelf in de Heer verheugt en dat God Zijn verlangens in jouw hart legt. Dit betekent niet dat God je alles maar geeft waar je zin in hebt. Er zijn andere verzen die vertellen dat God in je behoeften voorziet, en dat soort dingen doet. Maar dit gaat erover dat als jij jezelf in de Heer verheugt, dat God Zijn verlangens in jouw hart plaatst.

Wat je dus in feite alleen maar hoeft te doen, is jezelf ervan verzekeren dat je hart juist is, zodat je werkelijk God zoekt. Is je hart zuiver? De Bijbel zegt dat het hart zijn eigen bitterheid kent en dat een vreemde daar niet tussenbeide kan komen¹. Als je gewoon eerlijk zou zijn voor God, weet je of je werkelijk God zoekt. Je weet of je God alles geeft wat je hebt en of je hart en je denken op Hem gericht is. En als dat zo is, kun je er op vertrouwen dat de verlangens die in je hart opkomen van God gegeven verlangens zijn.

Daarbij moet je nooit voorbijgaan aan het Woord van God. Als je zou gaan denken: 'Ik verheug mezelf in de Heer en ik krijg opeens een verlangen naar een andere echtgenote', dan zeg ik dat het fout is, omdat het tegen de Schrift ingaat. Je moet het altijd controleren aan de hand van de Schrift. Maar als jij jezelf in de Heer verheugt en je denken vernieuwt, doe je in wezen gewoon waar je zin in hebt om te doen.

Ik zou je zoveel dingen uit mijn leven kunnen vertellen, maar een van de belangrijkste dingen die de Heer deed, direct nadat ik me echt tot de Heer had gekeerd, en dan bedoel ik dat ik deze totale toewijding had gemaakt om een levend offer te zijn, en ik verheugde mij volledig in de Heer, en ik zocht de Heer, toen veranderden mijn verlangens volkomen. Je kon me gewoon niet meer herkennen daarna. Voor die tijd was ik een doorsnee tiener, die vooral zijn eigen gang ging. Ik deed geen verkeerde dingen, maar ging mijn eigen gang, plezier hebben en dat soort dingen. En toen ik deze toewijding deed, veranderden mijn verlangens. Het enige wat ik nog wilde doen, was van God houden, God zoeken. Mijn verlangens waren volledig veranderd. En ik zat in die tijd nog op de hoge school of universiteit. En plotseling haatte ik alles van mijn studie, ik bedoel opeens, boem, haatte ik het om nog langer naar school te gaan.

Het was niet zomaar dat ik geen zin meer had, voor die tijd had ik het prima naar mijn zin. Het was leuk. Ik was heel zelfstandig en had geen hekel aan school. Maar toen ik met mijn hele hart verliefd werd op de Heer omdat ik mezelf in de Heer verheugde begon Hij Zijn verlangens in mijn hart te plaatsen. En voor mij was het niet Gods wil om mijn studie af te maken en leraar te worden. Dus plotseling veranderden mijn verlangens volkomen. En het kostte me enige tijd om deze dingen op een rijtje te zetten. Ik had nog niet het inzicht dat ik nu met jullie deel, maar als ik erop terugkijk is dit wat er gebeurde: toen ik God op de eerste plaats in mijn leven plaatste, begonnen mijn verlangens ogenblikkelijk te veranderen. En ik zeg je dat het verbazingwekkend is hoe bang we zijn om te volgen wat in ons hart ligt. Wij gaan er maar direct van uit: 'Nou, dit zal wel niet van God zijn'.

Linus en ik zijn nu zover dat als we reclame maken voor de Bijbelschool, en dit is ons echt honderden keren overkomen, dat mensen naar ons toe komen en zeggen: 'Oh, ik wil naar de Bijbelschool, liever dan wat dan ook, als ik kon doen wat ik wilde, dan zou ik gewoon alles laten vallen en naar de school komen'. En dan zeg ik: 'Nou, waarom ben je dan niet op de school?' - 'Nou, ik weet gewoon niet zeker of het van God is'. Ik heb dat zo vaak gehoord, dat ik er tegenwoordig zo op reageer, ik zeg: 'Ik begrijp het. Ik begrijp waar je het over hebt. Het zou best wel eens de duivel kunnen zijn die wil dat je hier vier uur per dag, vijf dagen per week onder het Woord van God zit. En dat twee jaar lang. Dat klinkt best wel als iets waar de duivel je toe wil verleiden'. En ik zeg: 'Dat klinkt wel als van de

¹ Spreuken 14:10 Het hart kent zijn eigen droefheid, en in zijn vreugde kan een vreemde zich niet mengen.

duivel die je jouw goedbetaalde baan laat opzeggen en je hier volkomen aan het Woord laat toewijden'. Meestal zeggen mensen na dat beetje sarcasme: 'Ja, dat is nogal dom hè'. En ik zeg: 'Ja, dat is nogal dom'.

Weet je, als God een verlangen in je hart heeft geplaatst, dan is het enige wat je hoeft te doen, je afvragen: 'Ben ik God aan het zoeken, staat God op de eerste plaats?' En als dan het verlangen blijft, doe het dan gewoon. Volg het! Nogmaals, dit klinkt niet heel geestelijk, maar ik denk echt dat het zó eenvoudig is. Wij hebben het evangelie veel te ingewikkeld gemaakt. Als jij een levend offer wordt, en je vernieuwt je denken door het Woord, dan kun je in wezen iemand worden die kan doen wat hij wil doen. Het enige wat je hoeft te doen is controleren of je echt de Heer aan het dienen bent.

Ik had eens een samenkomst gepland in Guatemala. Ik was daar een keer eerder geweest. Ik had daar een geweldige tijd en ze hadden me gevraagd om terug te komen. En ik was enthousiast om terug te komen. Ik zou mijn pastor met me meenemen. We hadden de vliegtickets al gekocht. We hadden allerlei voorbereidingen getroffen. En ik was bezig mijn moeder te verhuizen, van Texas hierheen, om voor ons te komen werken. En ik reed zo'n verhuishwagen. En terwijl ik aan het rijden was, was ik aan het bidden over deze reis naar Guatemala. En het enthousiasme over naar Guatemala gaan veranderde in tegenzin. Ik wilde helemaal niet meer naar Guatemala. En we hadden alles al gepland en de tickets waren al gekocht. En ik verloor gewoon mijn verlangen om naar Guatemala te gaan.

Het eerste wat ik deed was controleren of mijn hart op God gericht was. Dus de hele tijd dat ik aan het rijden was, het was zeventien uur rijden, bad ik in tongen, luisterde naar tapes, aanbad de Heer en richtte me op de Heer. En hoe meer ik op de Heer gericht werd en hoe meer ik aan de Heer dacht, des te minder had ik zin om naar Guatemala te gaan.

Op deze manier controleer ik heel veel dingen. Als ik een verlangen heb, is mijn allereerste vraag, verheug ik mezelf echt in de Heer, is mijn hart echt op de Heer gericht? Of opereer ik in het vlees? Ben ik ergens afgedwaald? Dus ik rijd meer dan tien uur lang, God zoekend en lovend en prijzend en ik richt mijn hart en mijn denken op de Heer. En als ik sterker in de aanwezigheid van de Heer kom, en het verlangen verdwijnt, dan beschouw ik het als van het vlees. Als het toeneemt, beschouw ik het als van God.

Dus na zeventien uur rijden en bidden in die vrachtwagen was ik er absoluut van overtuigd dat ik niet naar Guatemala wilde gaan. Ik belde ze dus op en zei: 'Ik kom niet'. En ze werden boos op me en begonnen me te veroordelen en onder druk te zetten: 'We hebben al advertenties geplaatst, de mensen verwachten dat je komt'. Maar ik zei: 'Het spijt me erg'. En ze vroegen: 'Maar wat is de reden dan?' - 'Ik heb geen reden, ik wil gewoon niet meer gaan'. En dat was echt moeilijk om te zeggen. Maar ik wilde gewoon niet gaan.

Ik heb geleerd om de vrede van God in mijn hart te laten beslissen. Dus ik zei gewoon dat ik niet ging. Daar heb ik geen vrienden mee gemaakt, en ik ben niet nog een keer gevraagd. Maar wist je dat het vliegtuig waar wij de kaartjes al voor hadden gekocht, toen het Guatemala weer verliet landde het eerst in Mexico City, maar toen van Mexico naar Dallas Fort Worth stortte het neer en alle 160 mensen aan boord kwamen om. Weet je, God had me geleid om niet te gaan. Niet door te zeggen: 'Het vliegtuig gaat neerstorten. Je zult sterven. Dit kan je jouw leven kosten'. Dat zei hij helemaal niet. Hij nam gewoon het verlangen om iets te doen weg, en dat is de manier waarop God tot je spreekt.

Het is echt heel eenvoudig. Het is echt eenvoudig. Het is een beetje gevaarlijk om dit te vertellen, want als je dit vertelt aan mensen die zich niet in de Heer verheugen en maar gaan doen waar ze zin in hebben, dan kun je in de problemen komen. Maar als je hebt ontvangen wat ik heb verteld, en je bent een levend offer, en je bent bezig je denken te vernieuwen door openbaringskennis, dan doe je in wezen gewoon wat je wilt doen.

Ik had nooit zin in een Bijbelschool. In feite lachte ik zelfs mensen uit die een Bijbelschool hadden gevolgd. Ik had mensen van die Bijbelscholen zien komen en ik zag de dwazen die de Bijbelschool had voortgebracht en ik wilde mijn naam niet geassocieerd zien met zoiets. Ik had geen enkel verlangen, echt geen enkel verlangen naar een Bijbelschool.

In 1993 gebeurden er enkele belangrijke dingen die heel erg waren. Ik ga niet alle details vertellen. Maar het was zo erg dat ik mijn reis naar Engeland afzegde. Ik kon Jamie niet alleen thuislaten om al die dingen alleen op te lossen. En Jamie zei eigenlijk tegen me: 'Je móet gaan, je mag niet thuisblijven. Je moet gaan doen wat God je heeft gezegd te doen'. Ze zei me nog net niet dat ze zou gaan scheiden als ik niet ging, maar zo sterk lag het. Het was zo van: 'Je gaat of anders....' En ik ging naar buiten op de enorme rots zitten, die we buiten hebben, en ik zong Charlie en Jill's lied dat God mijn schuilplaats is, opnieuw en opnieuw. En God sprak tot me en ik besloot om te gaan doen wat God me had opgedragen te doen. Toen ik dat jaar in Engeland was, sprak God in één dienst, en ik bedoel in één dienst, tot me en 'boem' ineens verlangde ik vurig naar een Bijbelschool. En God liet de reden zien dat wij een Bijbelschool konden stichten die niet alleen maar 'kennis' zou overdragen, maar werkelijk tot discipelschap zou leiden en persoonlijke impact op mensen maken. En 'boem', ineens veranderde mijn hart. En ik denk dat ik zo'n twintig jaar lang geen Bijbelschool heb gewild. Ik wilde zelfs niet eens geassocieerd worden met een Bijbelschool. Het was zo'n drastische verandering dat ik wist dat het van God moest zijn. Maar ik heb er toch een week lang over gebeden en gezocht om er zeker van te zijn, omdat het zo'n drastische beslissing was. En ik heb me op de Heer gericht, gevast en gebeden en mijn denken van alle andere dingen afgehaald. En hoe meer ik me in de Heer verheugde, hoe enthousiaster ik werd over het idee van een Bijbelschool.

En zo zijn we met de Bijbelschool begonnen. En het bleek een van de allerbeste dingen ooit te zijn. Niet alleen voor de studenten, maar het is ook een geweldige zegen voor de bediening gebleken. En daar had ik zelfs niet eens aan gedacht. Ik dacht alleen nog maar aan het helpen opleiden van andere mensen. Maar God heeft ons daardoor enkele van de meest gekwalificeerde mensen gebracht die ik ooit maar heb gehad. En het is gewoon geweldig geweest. Het was echt een idee van God en ik heb God nooit tot me horen spreken: 'Ga en richt een Bijbelschool op'. Het was gewoon dat ik van het ene op het andere moment overging van geen enkele zin in, naar dolgraag willen. Zo spreekt God tot je.

Ik heb altijd al geweten dat ik op een dag op de televisie zou zijn. Maar het was gewoon niet de tijd. Hier in Colorado Spring hadden we een man die twee televisiezenders bezat en hij had al vijftien jaar lang aangeboden me er gratis op te laten komen. En ik had de gelegenheid en de mogelijkheid. En ik was al als gast in de programma's van anderen op TV geweest. En dat was zeer effectief. Meer dan 20 jaar geleden was ik op 'Something Beautiful' van Jane Park. En we ontvingen duizend verzoeken naar aanleiding van een tweedaagse uitzending. En ik heb altijd goede resultaten gehad. Dus ik wist dat ik op een dag op TV zou zijn.

Maar ik had geen verlangen om het te doen. Geen enkel. En toen, in de zomer van '98, kreeg ik in de tijd van een week opeens een enthousiasme om op televisie te komen. Ik merkte dat ik tekeningen zat te maken van de set, hoe het eruit zou gaan zien. En ik begon na te denken over op TV zijn. En opeens kwamen alle ideeën. Als ik aan het bidden was, kreeg ik gedachten over TV. En ik begon erover te dromen dat ik op TV was en zag mezelf op TV. En omdat dit zo'n enorme stap was, het was midden in de zomer, vertelde ik er tegen niemand iets over. Ik weet nog dat ik het wel aan Jamie heb verteld, en Jamie zie dat ze er een goed gevoel over had. Maar we vertelden het aan niemand anders. En we kwamen in 1998 naar déze leidersconferentie, het was toen in Buena Vista, en Dave en Bob kwamen onafhankelijk van elkaar in die week naar me toe en zeiden: 'Jongen, jij gaat op TV komen. Het is de tijd'. En ik vatte dat als een bevestiging op. En wij gingen stappen nemen, en alles is prima voor elkaar gekomen en het is een van de beste dingen geweest.

Dit is de manier waarop God de belangrijkste dingen in mijn leven heeft gedaan. Zo werkt het gewoon. Je maakt jezelf een levend offer, je vernieuwt je denken en als je dan eerst het Koninkrijk van God zoekt, zal God gewoon Zijn verlangens in je hart gaan leggen.

Ik weet dat de meeste mensen denken: 'Er moet meer aan vast zitten dan dat'. Dat is niet zo. Het enige wat dit moeilijk maakt is, dat de meeste mensen hun denken niet vast op de Heer gericht houden. Ze gaan op en af en ze hebben niet de zekerheid dat God degene is die de verlangens van hun hart beheerst.

Dit is niet per se gemakkelijk. Maar het is wel zo eenvoudig als het klinkt. Een van de moeilijkste dingen om te doen is zover te komen dat je God op de eerste plaats stelt en dat je op de Heer gefocust blijft. Maar het is echt zo eenvoudig als dit. Als je dit doet, en je verheugt in de Heer, geeft Hij je de verlangens van je hart. En weet je, dan ga jij beginnen je bestemming te vervullen. God zal je er gewoon heen brengen.

Ga eens naar Kolossenzen 3. Hier vind je een wat andere toepassing hiervan. Het is in wezen hetzelfde punt, eenzelfde soort principe. Kolossenzen 3:15 zegt: *En laat de vrede van God allesbeslissend zijn in uw harten, waartoe u ook in één lichaam geroepen bent; en wees dankbaar. 16 Laat het woord van Christus in rijke mate in u wonen, in alle wijsheid; onderwijs elkaar en wijs elkaar terecht, met psalmen, lofzangen en geestelijke liederen. Zing voor de Heere met dank in uw hart².* In ieder geval, de hele context van dit verhaal is geweldig. Ik heb nu geen tijd om hier op in te gaan. Maar dit zegt eigenlijk, laat de 'vrede van God' in je hart regeren. Dit woord 'regeren' is hetzelfde woord waar ook het woord 'scheidsrechter' vandaan komt.

Je weet bijvoorbeeld dat bij honkbal, als ze de bal gooien, dan gaat die scheidsrechter niet zitten kijken van: 'mmh... ik weet het niet zeker, doe het nog eens, gooi nog maar een keer, kijken hoe het gaat'. Hij gaat zich ook niet omkeren en een stemming houden: 'Wat denken jullie ervan'? Een scheidsrechter moet een besluit nemen. Een scheidsrechter zegt óf 'slag', óf 'wijd', en het hele publiek gilt 'maak de scheidsrechter af' of 'ga een bril voor hem halen' of zoiets. Je kunt het niet eens zijn met zijn beslissing, maar als je eenmaal een besluit neemt, dat is het dan ook. En deze tekst zegt: 'Laat de vrede van God scheidsrechters, regeren of beslissen in je hart'.

² Vertaling volgens de Herziene Statenvertaling, HSV. Zie ook www.herzienestatenvertaling.nl

Dat lijkt heel veel op waar we over hebben gesproken. Als je allereerst het koninkrijk van God op de eerste plaats stelt, als jij je denken vernieuwt en je hart en denken is op de Heer gericht, dan heb je alle vrucht van de Geest, Galaten 5:22 – liefde, vrede, blijdschap en al die andere dingen. Die zijn er allemaal. En het enige wat je hoeft te doen is die vrede de beslissing in je hart laten nemen.

Ik hou vooral van die vrede. Want er bestaat namaak voor liefde. Het is geen goede namaak. Als je eenmaal Gods soort liefde begrijpt, dan is er een enorm verschil tussen dat en lust, en het soort liefde dat wij voor iemand hebben omdat ze ons zo goed behandeld hebben en wij ons er goed bij voelen. Gods soort liefde is niet gebaseerd op omstandigheden of wat ook. Maar er is een groot verschil tussen Agape, goddelijke liefde, en vleeselijke liefde. Maar er is dus een imitatie, een vervalsing. En soms is het moeilijk te bepalen of dit een emotioneel gevoel is, omdat een persoon zo goed voor je is geweest of wat dan ook.

Maar als je bij de vrede van God komt, dan is voor mij de vrede van God zo radicaal anders dan de vrede waar de wereld het over heeft, of de vrede die andere mensen hebben. Wat de meeste mensen vrede noemen is volkomen gebaseerd op de omstandigheden, en het is allemaal van de buitenkant. Maar ik weet zeker dat velen van jullie dit ervaren hebben, dat als je wereld om je heen in elkaar stort, ik bedoel als alles verkeerd gaat, als ze je vertellen dat er iemand dood is, je kerk is dood of je visie is dood of wat dan ook, maar ondanks dat ervaar je absolute totale vrede. Het is niet op iets uitwendigs gebaseerd. Naar het natuurlijke gesproken heb je alle reden tot klagen, maar je kent alleen maar vrede.

Die vrede is 24 uur per dag in je hart aanwezig. Zeven dagen per week. Ik zou willen dat ik hier even van mijn lijn kon afwijken en over enkele andere dingen onderwijzen, maar ik heb geen tijd om dat te doen. De meeste mensen begrijpen niet dat je in de geest nooit twijfelt, je wisselt daar niet van stemming, je verliest daar nooit je geloof, je bent niet bezorgd, je bent daar nooit bitter of boos. Je geest is 100% constant, altijd. Het is altijd: zoals Hij is, zo zijn wij in deze wereld, áltijd³. Je geest staat altijd 'Aan'. Ze staat nooit uit.

Dus iedere keer als jij een gebrek aan vrede ervaart, verzeker ik je dat een van deze twee dingen aan de hand is. Óf je bent in het vlees, je bent in je eigen emoties, je hebt God niet op de eerste plaats gesteld, je hebt God niet gezocht, óf je geest is bedroefd over iets dat je besloten hebt, of over iets waar je over denkt, en dan is God tot je aan het spreken en probeert je bij te sturen. De vrede van God in je hart laten beslissen is een van de allerbeste manieren om specifieke richting te ontvangen met betrekking tot het horen van God, of door God geleid worden. En dat is precies wat dit vers ons opdraagt om te doen.

Laat ik je een voorbeeld geven. Toen ik voor het eerst echt op de Heer werd gericht, zat ik op 'Highschool' en opeens haatte ik de gedachte om nog langer naar school te gaan. Ik verloor álle verlangen om hoe dan ook op school te zijn. En ik wilde ermee stoppen. Ik sprak hardop over stoppen. En mijn moeder vloog zo ongeveer tegen het plafond aan. Ik was nog vrijgezel en woonde thuis. En mijn moeder raakte echt totaal van streek. In mijn familie was opleiding gewoon álles. Ik ben de allereerste van onze hele generatie die zijn studie niet heeft afgemaakt. Het was gewoon ondenkbaar dat ik mijn studie niet zou afmaken.

³ 1 Joh. 4:17b want gelijk Hij is, zijn ook wij in deze wereld.

Daar kwam nog bij dat ik per maand \$ 350,- van de regering kreeg. Dat was een sociale uitkering naar aanleiding van de dood van mijn vader. Zolang ik op school bleef ontving ik \$ 350,- per maand van de regering. En het was ook nog op het hoogtepunt van de Vietnam-oorlog. En dat was nog voor het lotingsysteem, en als je geen vrijstelling had vanwege je opleiding, kreeg je gelijk een oproep voor dienstplicht.

Er waren dus heel veel goede redenen om niet met school te stoppen. En mijn moeder ging dus door het lint. En omdat mijn moeder er niet zo blij mee was, besloot ik maar op school te blijven. Dit gebeurde op 23 maart 1968 en de rest van dat schooljaar bleef ik wel op school. Maar ik haatte het, en ik haatte iedere minuut ervan. Ik woonde de les maar heel zelden bij. Want meestal als ik naar school ging, vanaf die dag dat ik zó enthousiast werd over de Heer, was het zoals in het liedje dat Dave zong: 'ik moet het iemand vertellen'. Dan begon ik met iemand te praten. En als de bel ging, kon ik ze niet naar de hel laten gaan alleen maar omdat de bel ging. En tegen de tijd dat ik met ze klaar was en ze tot de Heer leidde, was de les al voor de helft voorbij. Dus begon ik met iemand anders te praten, en dan ging de volgende bel. Dus ik heb niet al te veel lessen meer bijgewoond. Maar de paar lessen die ik wel bijwoonde, ging ik zitten en had zoiets van: 'Oh God, wat doe ik hier eigenlijk'?

Sommigen van jullie vinden dit misschien raar, maar zo ben ik gewoon, dus dan vind je het maar raar. Maar nog 25 jaar na dit besluit had ik een steeds terugkerende nachtmerrie en die had ik minstens een keer per 6 maanden. Soms twee keer per zes maanden. En dat gebeurde steeds maar weer. En weet je wat mijn nachtmerrie was? Ik zag mezelf op school en de bel ging en ik dacht: 'Oh, ik moet naar mijn les', en ik wist niet meer waar mijn kluisje was. En ik wist niet meer naar welk lokaal ik moest. En dan werd ik zwetend wakker en dan dacht ik: 'Ik moet helemaal niet naar school. Wat doe ik hier?' Het kwelde me echt.

En ik geloof dat het wel een betekenis had, omdat ik vroeger echt moeite had met wat mensen van me vonden en dat soort dingen. En ik kreeg zoveel kritiek. Maar nogmaals, verschillende mensen hebben andere dingen, maar in mijn leven was dit iets heel dominant. Ik heb zóveel kritiek gehad. Ze hebben me gezegd dat ik van de duivel ben, ik ben de kerk uit geschopt omdat ik had gezegd dat God me had verteld dat ik met school moest stoppen. Ze hebben me letterlijk de kerk uitgeschopt en gezegd: 'Dat kan niet van God zijn'. En het geeft aan hoezeer ik me druk maakte over wat mensen van me zouden denken. En daarom bleef ik die droom hebben.

Velen van jullie kennen Dan Funkhauser niet, maar hij was Pastor in Rocky Mountain Christian Center Church. En God vertelde me om naar zijn kerk te gaan. En Dan is een geweldige vent, en er is veel over hem te vertellen, maar Dan interesseerde het werkelijk geen moer wat wie dan ook ervan vond. Hij is de meest zelfverzekerde vent die ik ooit heb ontmoet. Hij had de hele kerk bij hem thuis en om negen uur zei hij: 'Nou, ik ga slapen, doe het licht uit als je weggaat.' En hij ging om negen uur naar bed met het hele huis vol mensen.

Er zijn veel van die dingen, maar Dan gaf totaal niets om de mening van een ander. Maar in ieder geval, ik had zo'n droom over dat ik op school zat, en dit was de enige keer van ruim 20 jaar van deze dromen, dat ik werkelijk een klaslokaal binnen kon komen. En ik zat zelfs in het lokaal, achter een van die bureaus die je op kunt klappen. En ik lag met mijn hoofd op het blad en zei: 'God, wat doe ik hier. Ik weet dat ik niet op school zou moeten zijn'. En ik voelde dat iemand mij op mijn schouder tikte. Ik keek om en daar zat Dan Funkhauser in de bank naast mij

en ik zei: 'Wat doe jij hier?' En hij zei: 'De vraag is, wat doe jij hier? Je hebt gedaan wat God je verteld heeft om te doen? Wat maakt het jou nog uit wat mensen ervan vinden?' En ik zei: 'Weet je wat, je hebt helemaal gelijk'. We stonden op en liepen naar buiten. En toen ik de deur achter me dicht deed, weet ik nog dat ik mijn hoofd naar binnen stak en zei: 'Ik kom hier nooit meer terug'. En deze droom heb ik nooit meer gehad. Dat was het. Het was voorbij. En dat is nu al vijftien jaar of zo.

Maar mijn punt is dat dit een illustratie is van hoe erg ik het vond om naar school te gaan. Ik haatte het en had het idee dat ik niet deed wat God wilde dat ik deed. Maar mijn moeder en ieder ander die ik kende was tegen me. Ik was net achttien jaar oud en wie was ik dan wel dat ik dacht dat mijn mening beter was dan die van ieder ander. Ik ging dus heen en weer, en vanaf 23 maart tot het eind van het schooljaar ergens in juni of zo, ging ik nog steeds naar lessen. Maar ik haatte het, en het was vreselijk.

En op een avond was ik bij mensen thuis en we raakten in gesprek en de Heer liet me opeens dit vers zien in Romeinen 14:23 *Wie echter twijfelt als hij eet, is veroordeeld, omdat hij het niet uit geloof doet. En alles wat niet uit geloof is, is zonde.* En opeens, 'boem' besepte ik: 'Dit is het. Ik leef in zonde, want ik voel dat God me zegt dat ik van school af moet gaan, maar ik gehoorzaam niet. Ik handel niet in geloof.' En ik vroeg God om verdere bevestiging. 'God, als dit echt van U is', want ik wilde dat God op de een of ander manier alle twijfel erover zou verwijderen, zodat ik uit zou kunnen stappen om dit te doen. En de Heer toonde me dat dit zonde was, en dat ik een besluit moest nemen. En Hij vertelde me zelfs dat als ik een foute beslissing nam, maar het deed om in geloof uit te stappen, dat God meer blij zou zijn met de fout, dan met de besluiteloosheid. Want ongelooft behaagt Hem totaal niet! Maar geloof behaagt God.⁴

Dus ik ging daar weg waar we waren, bij deze mensen op bezoek, en het was ongeveer tien uur 's avonds. Ik ging naar huis terug en kwam voor de Heer en zei: 'God, ik ga een besluit nemen. Voor 12 uur neem ik een besluit. Ik ga óf blijven of stoppen met school, maar niet langer in ongelooft blijven'. Ik begon dus te bidden, maar ik wist niet wat ik moest doen. En toen leidde de Heer mij naar dit vers: Kolossenzen 3:15 *laat de vrede van Christus in uw hart regeren.* En dat was voor mij een Woord van God. En ik zei: 'Vader, ik moet een besluit nemen. En ik ga vanavond een besluit nemen. Ik ga niet nog één dag leven zonder in geloof leven'. En daarom zei ik: 'Hoe weet ik welk besluit het juiste is'.

Dit is de manier waarop de Heer dit aan mij liet zien. Hij zei: 'Als je nu een besluit moet nemen', en dat had ik al besloten, ik zou niet nog één dag langer besluiteloos blijven, 'als je nu een besluit moet nemen, en het zou jou je leven kosten, alsof iemand een pistool tegen je hoofd zou drukken en je willen vermoorden', want dat was op een bepaalde manier echt zo! Want als ik van school zou gaan, zou ik opgeroepen worden voor de dienstplicht en naar Vietnam gestuurd worden. Het was dus echt een besluit op leven en dood. En Hij zei: 'Als je nu een besluit moest nemen en iemand zou de trekker over halen en je doden als je de verkeerde beslissing zou nemen, wélk besluit zou je nemen'?

Nu had ik bij geen enkele keus volledige vrede, want als ik nadacht over stoppen met school, was iedere mening van iedereen die ik kende negatief geweest en hadden ze me verteld dat ik van de duivel was en dat dit helemaal verkeerd was.

⁴ Hebreeën 11: 6 Maar zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. Want wie tot God komt, moet geloven dat Hij is en dat Hij beloont wie Hem zoeken.

Ik had dus geen volledige vrede. Maar ik zei: 'Als ik een besluit moet nemen, en nú raden wat God wilde dat ik deed, dan heb ik de meeste vrede met het stoppen met school'. En ik nam een besluit. Ik stond voor God en zei: 'Heer, al kost het mijn leven, dit is wat ik als het juiste voel.'

'En als ik het mis heb?' Hij leidde me ook naar de verzen in Jakobus 3⁵ over de tong die als het roer van een schip is en in staat is het hele schip te doen keren. En de Heer sprak daar over: 'Als je gaat bewegen, in welke richting dan ook, ook als het de verkeerde is, kan Ik overtuiging in je leggen en je bijsturen en je doen omkeren in de andere richting. Maar zolang je in het water stil ligt en niets doet, kun je het stuurwiel draaien wat je wilt, maar er verandert niets'. Hij zei: 'Breng wat beweging in je boot. Beweeg! Ga iets dóen!' Ik nam dus een besluit op basis waar ik de meeste vrede over ervoer en ik zei: 'In de naam van Jezus, ik voel de meeste vrede bij het stoppen met school'.

Toen ik dus de volgende dag opstond ging ik naar de drie mensen die me het meest pijn hadden gedaan. Mijn jeugdleider, die eigenlijk de man was die God had gebruikt om mijn leven totaal te veranderen op 23 maart 1968. Hij was bovenop me gesprongen en had gezegd: 'Dit is van de duivel'. Hij steunde mijn moeder en gebruikte gewoon normale wijsheid om te zeggen: 'Dit kan niet van God zijn'. Ik had echt ontzag voor hem. Ik ging dus naar hem toe en vertelde het aan hem. En ik weet niet wat het verschil was, misschien alleen maar dat ik alle twijfel in mijzelf had verwijderd of wat dan ook. Ik ging gewoon naar hem toe en zei: 'Ik heb een besluit genomen en stop vandaag nog met school'. En hij keek me alleen maar aan en zei: 'Nou, als dit is wat God je heeft gezegd te doen'. Het was zó totaal anders. Eerder had hij gezegd dat ik van de duivel was, en opeens sprak hij zo.

Ik ging dus naar drie mensen toe. Eén daarvan was mijn 'high-school' koor lerares. Het klinkt misschien vreemd, maar zij was een vriendin van mijn moeder. Ze waren samen lerares geweest. Deze vrouw was christen en ze hield van God. En ze had belangstelling opgevat voor ons gezin. Mijn broer en mijn zus hadden de solozang in het kooroptreden. Ik niet, maar zij wel. Maar zij had gewoon belangstelling voor me opgevat en ik had in het verleden met haar gesproken. En ook deze vrouw was gewoon ontploft! Jane Ellis zei: 'Hoe dūrf je dit je moeder aan te doen!' En zij stond voor 100% achter mijn moeder en zij was gewoon venijnig in haar steun aan mijn moeder! En ik dacht, ik ga gewoon naar de mensen die het meest van streek waren toen ik het ze vertelde. En ik liep bij Jane Ellis naar binnen. Ze was in haar leslokaal en ik liep naar binnen en zei: 'Mevrouw Ellis, ik heb een besluit genomen. God heeft tot me gesproken en ik stop met school. Ik wéét dat God me heeft gezegd dit te doen'. En ze stond te kijken en begon opeens te huilen. En ze zei: 'Ik zou er álles voor willen geven, om zo te kunnen zijn als jij'. Ik zei: 'Echt waar'? En ze zei: 'Jij bent achttien jaar oud en jij hoort van God. En ik ben...'. Op dat moment zag ze er in mijn ogen stokoud uit. Ik weet niet hoe oud ze was, maar ik vond haar stokoud. En ze zei: 'Ik ben zo oud en ik weet gewoon nog steeds niet of ik ooit wel heb gedaan wat God wilde dat ik deed'. Wist je dat ze me vorig jaar heeft gezien op de TV en heeft geschreven. Ik kon haar bedienen en ik heb haar verteld hoe belangrijk haar reactie op die dag voor me was geweest. Het is echt geweldig hoe God onze relatie heeft hersteld. Maar ze zat daar en zei: 'Ik zou er alles voor over hebben om als jou te zijn'.

⁵ Jakobus 3:4 Zie, ook de schepen, al zijn ze nog zo groot en worden ze door harde winden voortgedreven, worden gestuurd door een zeer klein roer, waarheen de stuurman ook maar kiest en wil. 5 Zo is ook de tong een klein lichaamsdeel, en roemt toch van grote dingen. Zie eens hoe een klein vuur een grote hoop hout aansteekt.

Maar nadat ik naar die drie mensen was geweest had ik vanaf dat moment geen greintje twijfel meer over wat God me had gezegd om te doen. Blijf er even over nadenken, voor een knul van achttien jaar oud, die net tot de Heer was gekomen, een maand of zo geleden, en die God had gezocht om een besluit te nemen dat leven of dood kon betekenen. Het kostte me geld, het kostte me misschien mijn leven, het leverde me een gratis reisje naar Vietnam op. Er stond zo veel op het spel. Maar ik nam een van de beste besluiten die ik ooit in mijn leven heb genomen en dat kwam allemaal tot stand door dit vers hier, om de vrede van God in mijn hart te laten besluiten.

En toen ik eindelijk dit besluit had genomen heeft mijn moeder gehuild en gehuild en gehuild en gehuild. Twee weken lang heeft ze geen woord tegen me gezegd. Ieder keer als ik met haar probeerde te praten begon ze alleen maar te huilen. Ik heb haar mee uit eten genomen en een steak voor haar besteld. En ik zei: 'We moeten praten'. En zij stortte in elkaar. En het eerste woord dat ze tegen me zei was: 'Ik ben zó beschaamd', en ze begon weer te huilen. En het was gewoon vreselijk. Vréselijk.

Dus ik stopte met school en mijn moeder kocht een vliegticket en we gingen op reis naar Bern in Zwitserland met een jeugdgroep, om een conferentie van Billy Graham bij te wonen. We waren met een hele groep mensen. Er waren alleen uit Arlington Texas al vijftig man. En de man die de reis leidde was een Baptisten Pastor. En mijn moeder stookte hem op over mij. Ze vertelde hem de hele tijd wat ik had gedaan en over mijn besluit. Deze pastor achtervolgde me drie weken lang door heel Europa heen om me te vertellen dat ik van de duivel was en tot inkeer moest komen en al dat soort dingen. Het was echt een beetje moeilijk. Maar de eerste avond van deze reis overnachtten we in New York. En natuurlijk was ik nog nooit naar New York geweest want ik was maar een boertje uit Texas. Sommige mensen vinden me nu nog een boertje, maar ik ben gewoon mondain vergeleken met hoe ik vroeger was. Man, ik was zó onwetend, zó naïef. Het was gewoon ongelooflijk.

En die eerste avond in New York liep ik bijna de hele nacht over straat. Ik kon gewoon de dingen die ik zag niet geloven. Ze hadden daar wel honderd prostituees op een rij voor een muur in 42^e avenue. En ik had geen flauw idee wat ze daar aan het doen waren. Ik wist gewoon niet wat ze deden en ik dacht: 'Dit is geweldig' want ik had wel duizend traktaten bij me en ging ze uitdelen. Ik ging de hele rij langs en gaf ze allemaal een traktaat en ging op de hoek van de straat staan en predikte tot hen allemaal! Ik wist helemaal niet wat ze daar deden. Ik liep door steegjes en zag bendes staan, met kettingen en alles, dat was om 2 uur 's nachts! En ik liep door steegjes van New York en dan zag ik een bende staan en liep naar ze toe en begon tegen hen te getuigen en traktaten uit te delen! En niemand stak ook maar een vinger naar me uit!

En terwijl ik daar mee bezig was, was mijn moeder doodsbenuwd. Ze zat in haar hotelkamer te bidden: 'Oh God, alstublieft, help me'. En de Heer verscheen aan haar. Ik heb het haar nog nooit zelf horen vertellen, maar ze heeft het aan mijn zus verteld en mijn zus heeft het aan mij verteld. Maar de Heer verscheen aan mijn moeder en zei haar: 'Hij is precies aan het doen wat Ik hem heb opgedragen te doen. Hou je handen van hem af of anders...' En vanaf die dag is mijn moeder mijn grootste ondersteuner geweest. Mijn moeder is met me door de hel heen gegaan en weer terug en me niet bekritiseerd. Het is gewoon geweldig. Ik kwam

daar pas jaren later achter toen ze het aan mijn zus heeft verteld en mijn zus het aan mij vertelde.

Maar in ieder geval, God leidde mij in enkele van de belangrijkste beslissingen die ik ooit maakte, op basis van deze eenvoudige principes: om jezelf tot een levend offer te maken, je denken vernieuwen, God op de allereerste plaats stellen, jezelf in de Heer verheugen. En dan legt Hij Zijn verlangens in jouw hart. En het enige wat je hoeft te doen is goed onderscheiden, stel ik écht God op de eerste plaats, en als je dat doet, doe dan gewoon wat je in je hart hebt! En laat de vrede van God in je hart beslissen.

Mijn moeder wordt 1 januari a.s. 93. Ze woont nog steeds op zichzelf, rijdt nog steeds auto, ook al is het niet zo heel erg goed. En ze is een zegen. Ze heeft voor mij gewerkt tot de dag van de terroristenaanval op 11 september. Ze is op die dag naar Midland in Texas verhuisd. Ze werkte tot die tijd voor ons. En tjonge, wat een zegen is ze geweest. Ze heeft dus van 1980 tot en met 2001 voor ons gewerkt, onze post geopend, rekeningen betaald, en dat soort dingen. Ze is een super superzegen voor ons geweest. Het komt weinig voor dat ik met haar praat en dat ze niet zegt: 'Ik ben zo trots op je'. Het is gewoon geweldig. Dus God is in staat om relaties weer te herstellen.

Maar ik wil je met deze dingen bemoedigen. We praten over het ontdekken van je bestemming en ik denk dat we het te moeilijk maken. We maken het echt te ingewikkeld. Je moet vasten en je moet bidden, en je moet dit en dat doen, je moet God vastgrijpen. Je moet voorbede doen en dit en dat doen. Nou, als je vleselijk bent, moet je waarschijnlijk al die dingen doen, maar als je gewoon het Koninkrijk van God op de eerste plaats stelt, en jezelf tot een levend offer maakt en God liefhebt en in Zijn aanwezigheid verblijft en jezelf in Hem verheugt, legt Hij Zijn verlangens in jouw hart. En dan ga je overwegen welke richting je de meeste vrede geeft. Ga ervoor zitten en denk over de mogelijkheden na. Ga in je verbeelding je afvragen: 'Als ik dit besluit neem, wat gaat er dan gebeuren? Als ik dat besluit neem, wat gaat er dan gebeuren?' En je gaat erover nadenken en je laat de Heilige Geest als het ware je verbeelding inspireren. En als je de Heer zoekt en Hem op de eerste plaats stelt, en je wordt er enthousiast over om het te doen, gá er dan voor.

Zoals Dave het zegt, zoals hij het doet: 'Wat je de bubbels geeft, doe dat.' Er moet natuurlijk bij gezegd worden, dat de voorwaarde is dat je God op de eerste plaats stelt. Zoek je werkelijk God? Want weet je, als je niet God zoekt kan het plegen van overspel je ook de bubbels geven. Of drugs gebruiken kan je de bubbels geven. We gaan er wel van uit dat je begrijpt dat je éérs het Koninkrijk van God zoekt en dán doet wat je de bubbels geeft. Maar dit is in wezen hoe eenvoudig het is. En de enige reden dat het Christenleven ingewikkelder is dan dit, is omdat we steeds maar op en neer gaan en ons zoeken van de Heer niet consequent is.

Weet je, ik heb eens een samenkomst gehad in Cleveland, Tennessee, en ik zal je niet de naam noemen van deze man, maar hij is een heel bekende prediker. Als ik je zou zeggen wie het was, zouden de meeste van jullie hem kennen. Maar we verbleven in hetzelfde huis bij hetzelfde echtpaar. En hij preekte in de kerk van Norman Hayes en ik preekte in David Terressees kerk in Cleveland Tennessee. En ik was heel opgewonden dat ik daar samen met deze beroemde man was en om hem te ontmoeten en met hem kennis te maken.

En een van de dingen als ik bedien, is dat ik praat met mensen tot bijna het laatste moment dat ik het podium oloop. Ik ben vaak ook een van de laatste om te vertrekken. Er zijn ook van die mensen die altijd afgescheiden willen zijn en afgeschermd. En je hebt ook van die pastors die zeggen: 'Wil je hier achter bidden en je voorbereiden op de dienst en zo? En mijn favoriete antwoord is altijd: 'Hé, als ik het nu nog niet heb, ga ik het ook niet in de komend 15 minuten ontvangen'. Amen? Ik ontmoet dus voortdurend mensen. En ik kan gewoon iedere seconde opkijken en gaan prediken.

Maar deze man was precies het tegenovergestelde. Hij was er zo een, dat als hij moest preken, dan sloot hij zich minstens vijf uur op, iedere keer voor hij ging prediken. Ik was dus nieuwsgierig om te zien wat er gaande was. En toen we in hetzelfde huis logeerden kwam ik erachter waarom hij zich vijf uur moest opsluiten voor de prediking. Want als hij van een dienst thuiskwam, liet hij deze dame een maaltijd bereiden. En hij bleef dan eten tot middernacht. Hij propte zichzelf vol. En dan keek hij van middernacht tot vijf of zes uur 's ochtends TV. En ik bedoel dan: de meest domme, dwaze dingen. Het waren geen gore of onzedelijke dingen, maar dingen die gewoon vleselijk waren, niet goddelijk en die je totaal niet helpen in je relatie met de Heer. Hij ging dan om zes uur 's ochtends slapen. Hij stond om 12:00 s middags op en die dame maakte weer eten voor hem klaar. En dan vanaf 13:00 tot 18:00 sloot hij zichzelf op in de kamer en zat in tongen te bidden en geestelijke oorlog te voeren, zichzelf op te bouwen en dat soort dingen doen.

Dus als ik net zo vleselijk zou leven als deze man, zou ik mijzelf ook vijf uur lang in een kamer moeten opsluiten voordat ik zou kunnen spreken. En als je een vleselijk leven leidt en dan een belangrijk besluit moet nemen, dan heb je inderdaad alle hulp nodig die je maar kunt krijgen. Je moet dan Dave vragen om het vuur aan te maken en heb je voorbidders nodig die samenkomen. En je moet gaan vasten en bidden, en je moet je dan inderdaad drie weken ergens afzonderen om je aandacht weer terug op de Heer te krijgen. Dat wordt heel vaak zo onderwezen.

Maar als je voortdurend in de aanwezigheid van de Heer wandelt en jezelf in de Heer verheugt als je een levend offer bent, kun je gewoon doen wat je wilt doen. En je laat de vrede van God in je hart besluiten. Ik geloof dat het zó eenvoudig is. En dat het helemaal niet moeilijk is om Christen te zijn en Gods bestemming te vervullen. Als we maar het Koninkrijk van God op de eerste plaats zouden stellen. Zo eenvoudig is het. Is dat geen goed nieuws? Amen?

Ik heb nog heel wat meer te delen, maar ik heb geen tijd meer. En hopelijk hebben de dingen die ik verteld heb je opgebouwd. Ik geloof dat er sommigen van jullie zijn bij wie, omdat je in de aanwezigheid van de Heer bent geweest en vijf of zes uur per dag besteed hebt met God te aanbidden en mensen over het Woord horen spreken, dingen wakker zijn geworden. Je hebt je verheugd in de Heer. En velen van jullie hebben ervaren dat je opeens andere verlangens kreeg. Sommigen van jullie zijn er op die manier in gegaan en met andere verlangens weggegaan. Met nieuwe visies, nieuwe doelen. En weet je hoe dat allemaal tot stand is gekomen? Door gewoon normaal te zijn. Dit is normaal. Dit is de manier waarop ik leef. Ik heb niet altijd Charlie en Gill, of Don en Wendy en Dave live bij me. Maar ik heb ze allemaal op tape. Ik luister ieder dag naar ze. En ik houd bijna ieder dag van dit soort diensten! En we gaan op bezoek en prediken. En dit is waarin ik leef. Dit is normaal.

En jij kunt zover komen dat je niet op je knieën hoeft: 'Oh God, raak ons opnieuw aan, doe iets'. Het enige dat je hoeft te doen is gewoon jezelf beschikbaar stellen voor de Heer. Heb hem lief met heel je hart, heel je ziel, heel je kracht en stel Hem op de eerste plaats. Vernieuw je denken en laat God je dán leiden door de verlangens in je hart, door waar je vrede over hebt. En als je dat doet, geloof ik dat het je zal leiden tot het vervullen van Gods bestemming voor je leven. God maakt zich meer druk over dat jij zult slagen en een zegening voor andere mensen zult zijn, dan dat jij dat bent. En God wil dat je voorspoedig bent. Zijn gedachten over jou zijn gedachten van vrede en niet van kwaad, om je een hoopvolle toekomst te geven. God is er niet op uit om wie dan ook te kwetsen of te schaden. Hij is hier om je te zegenen. God zal je leven beter maken dan dat jij het ooit had kunnen plannen om te zijn.

Gods plannen voor jou zijn beter dan je eigen plannen voor jou. En als je hem gewoon zou vertrouwen en deze dingen doen, dan geloof ik dat mensen hier weg zullen gaan en dat er, prijs God, er geweldige dingen hieruit voort zullen komen. Geweldige dingen zullen gebeuren. Amen?

Hebt u vragen of commentaar n.a.v. deze studie of vertaling, stuur een mail naar: familyvossen@versatel.nl

Indien u bent gezegend door deze studie, geef haar door aan anderen van wie u denkt dat ze erdoor gezegend kunnen worden. Ook kunt u de verspreiding van het onderwijs van Andrew Wommack in NL ondersteunen door een gift over te maken op rekening 11.41.76.485 t.n.v. Stichting AWM Nederland, Petten. De stichting is door de belastingdienst erkend (ANBI)

Inmiddels zijn de volgende studies van Andrew Wommack in boekvorm in het Nederlands verschenen:

- Geest, ziel en lichaam
- De balans van genade en geloof
- De nieuwe jij / De Heilige Geest
- De ware aarde van God
- Hardheid van hart.

Voor informatie hoe u aan deze boeken kunt komen verwijst ik u graag naar de website www.AWME.net Klik op de NL vlag voor de NL versie.

Jan Vossen